

عنوان مقاله:

امکان تسمیه قرآن به متن بر اساس تعریف نوین در نظریه های ادبی معاصر

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیم، دوره 6، شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

زهرا امیری - دکترای زبان و ادبیات عرب از دانشگاه فردوسی مشهد

سیدمحمدباقر حسینی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

همزمان با تحولات اساسی در عرصه های گوناگون زندگی بشری در قرون اخیر و پس از رنسانس درغرب، مفهوم متن نیز دچار تغییرات بنیادین گشته و پس از آنکه مختص آثار مکتوب بود، بر هر اثر قابلتفسیر و دارای پیامی برای مخاطب، تلقی گردید. برای بررسی متون، ضمن اکتفا به ساختار زبانی متن، از رویکردهای نقدی نوین معاصر همچون ساختارگرایی و شالوده شکنی استفاده شد. متن در تعریف امروزی بااستقلال از نیت مولف خود، پذیرای خوانش های متعددی است که معانی مختلفی بر آن تحمیل میشود. ایننوشتار می کوشد نظریه متن بودن قرآن به مفهوم امروزی آن را رد نماید؛ اندیشه ای که توسط برخی از پیروانمکتب غربی در جهان اسلام دنبال می شود. در این راستا، ویژگی های متن امروزی از منظر نظریه پردازانادبی غربی معاصر و امکان تسمیه قرآن به متن را بررسی خواهیم کرد و ثابت کرده ایم نص قرآنی به دلیلصدور آن از جانب خداوند، معجزه است و همچنین هدف از نزولش که همانا هدایت است، در تعاریفجدید غربی از متن، نمی گنجد و لذا نمی توان با آن همچون سایر متون رفتار کرد و آراء غربی معاصر پیرامونمتن را بر آن تطبیق داد.

کلمات کلیدی:

قرآن، متن، نظریه های ادبی معاصر، تاویل، هرمنوتیک، تعدد قریات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/808858>

